

Q9412

Obiskovanje presv. Rešnjega Telesa.

Otrokom, ki se pripravljajo
za prvo sv. obhajilo

priredil

„Krščanski detoljub“.

Z dovoljenjem vč. kn.-šk. ordinariata.

(Drugi matis.)

V POSTOJNI, 1904.

Izдалo „Katoliško društvo detoljubov“.

10-10-5

109412

10-10-5

VIRGIL ŠČEK

Obiskovanje sv. Rešnjega Telesa.

Bliža se ti, ljubi otrok, čas prvega sv. obhajila. Dobro vem, da bi se rad za najlepši dan svojega življenja prav skrbno pripravil. Morda si misliš: Ali bo Jezus hotel k meni priti, ker sem ga do sedaj tolikokrat razžalil? Ali smem prositi Jezusa, da pride k meni, ker v mojem srcu ni lepih čednosti? Ne boj se tega, moj otrok! Ko je Zveličar bil na zemlji, je rekel apostolom: „Pustite otročice in nikar jim ne branite k meni, zakaj takih je nebeško kraljestvo.“ Tudi tebe kliče letos Zveličar k sebi; blagoslovil te bode in ti bode pomagal dobro se pripraviti za sveto obhajilo.

Kje pa najdeš ljubega Zveličarja?

Kakor je modrim iz jutrove dežele zvezda pokazala kraj, kjer je bilo nebeško dete, tako kaže tebi večna luč pred tabernakljem Jezusa Kristusa, ki je ondi pričujoč. On prebiva v tabernaklu, v sv. hostiji. Veseli se vsakega človeka, ki pride, da ga počasti, veseli se pa še prav posebno nedolžnega otroka. — V tabernaklu je tisti usmiljeni Jezus, ki je tolike dobrote izkazoval, ko je bil na zemlji. Tukaj je tisti Jezus, ki je dal slepim, da so videli, in gluhim, da so slišali, ki je ozdravljal bolnike in mrtve obujal k življenju. V tabernaklu je, pripravljen nam dati vseh potrebnih milosti. Zato so pobožni otroci in pobožni verniki vselej radi prihajali k njemu.

1. Neki župnik na Solnograškem so molili v cerkvi svoje duhovske molitve. Kar pride pri stranskih vratih v cerkev osemleten deček in gre, ne da bi opazil gospoda župnika, pred oltar, kjer je bilo sv. Rešnje Telo, in prav

goreče moli. Ker so gospod župnik mej tem končali molitve, so vprašali dečka, ko je prišel iz cerkve, česa je v molitvi prosil. „Po zdravila za bolnega očeta grem“, odgovori otrok „in sem stopil v cerkev ter prosil Jezusa Kristusa, da bi zdravila očetu pomagala.“ Posnemaj zgled tega otroka in tudi ti rad hodi k svojemu Zveličarju, prosit ga dobrot in milosti.

2. Ker je Jezus vedno pričujoč v cerkvi v zakramantu sv. Rešnjega Telesa, pobožne osebe dolgo časa molijo pred tabernakljem. Prašali so nekdaj gorečo redovnico, kako da more toliko ur ostati pred sv. Rešnjim Telesom, kaj da moli in premišljuje? Odgovorila je: „Celo večnost bi rada ostala pred sv. Rešnjim Telesom. — Kaj delam tukaj? Ali ni tu pričujoč moj Bog in Gospod? Častim in molim Ga. Kdo pač zasluži večjo čast? Zahvaljujem se mu za vse dobrote. Kdo je pač večji dobrotnik kot On? Prosim Ga. In kdo mi more podeliti več milosti? Zlasti pa Ga prosim odpuščanja za svoje grehe in zanikernosti.“

3. Posebno zelo je hrepenela biti blizu Jezusa Kristusa zveličana Marija „Angeljska“. Nekdaj je bila v cerkvi, ko je šlo veliko ljudi k sv. obhajilu. Njej ni bilo dovolj, da je smela Jezusa samo moliti v zakramantu sv. Rešnjega Telesa, ampak srčno je hrepenela, združiti se ž njim v sv. obhajilu. Ker pa ni še imela dovoljenja iti k mizi Gospodovi, je jokala in žalovala. S takimi čuvstvi je šla k bližnji spovednici. Ker ni vedela, kaj bi povedala, je začela zelo jokati. Spovednik jo vprašajo, zakaj tako joka? Ona pove, da bi rada šla k sv. obhajilu, pa še ne sme. Spovednik jej rečejo: „Le obujaj tako srčno hrepenenje po Jezusu. Potem odpri in zapri usta, ko boš videla, da druge obhajajo, in obljudim ti, da bo Gospod duhovno prišel v tvoje srce.“ Marija je storila tako; bila je polna tolažbe in veselja, da ni ničesar več želeta. Ves dopoldan je ostala zamknjena v Boga, ne da bi kaj mislila na dom ali na svet.

Sedaj, ko se pripravljaš za prvo sv. obhajilo, se pač spodobi, da greš tudi ti, ljubi otrok, vsak dan obiskat Jezusa pričujočega v sv. Rešnjem Telesu. Zgledi omenjenih treh gorečih častilcev najsvetejšega zakramenta so te še bolj vneli za to. Prašaš me, kaj naj pastorim, da bom prav počastil sv. Rešnje Telo?

Ko stopiš v cerkev, se pokropi z blagoslovljeno vodo in se ozri takoj na veliki oltar, kjer prebiva Jezus, in dviga roko, da te blagoslovi, zato ker ga hočeš počastiti. Preden greš v klop, ali na mesto, kjer hočeš moliti, poklekni z desnim kolenom in reci: Češčen in zahvaljen bodi vsak čas presveti in božji zakrament. Ako greš sam počastit Jezusa, izberi si prostor blizu oltarja sv. Rešnjega Telesa. Kakor so pastirji s svetim spoštovanjem gledali Ježuščka v jaslicah, tako ti prav pobožno počasti svojega Zveličarja. Zlasti zaupljivo povej na koncu svoje prošnje, saj tudi tebi veljajo Jezusove besede: „Pustite otročice in nikar jim ne branite k meni.“

Moli pa te-le molitve:

Moj Gospod, Jezus Kristus!
 — Iz ljubezni do ljudi — si noč
 in dan pričujoč v tem Zakramantu
 — in vedno pripravljen pomagati
 vsem, — ki Te pridejo obiskat.
 — Vedno čakaš ljudi, — jih vabiš
 k Sebi in sprejemaš. — Verujem
 v pričujočnost Tvojo v najsve-
 tejšem Zakramantu. — Molim Te
 iz dna svojega srca — in se Ti
 zahvaljujem za premnoge izka-
 zane dobrote, — vzlasti zato, —
 ker si se daroval meni v tem
 Zakramantu, — ker si mi dal
 najsvetejšo Mater Svojo za pri-
 prošnjico — in ker si me po-
 klical, da Te tukaj obiščem. —
 Zato pozdravljam danes Tvoje
 ljubezni polno srce — in sicer
 s trojnim namenom: — prvič,
 da se Ti zahvalim za to Tvojo

veliko ljubezen; — drugič v za-
doščenje za vse krivice Tvojih
sovražnikov; — tretji moj na-
men je, — Te počastiti in moliti
s tem obiskom na vseh krajih
sveta, — kjer Te premalo častē
in preveč zapuščajo. — Ljubim
Te, moj Jezus; — srčno obža-
lujem vse pregrehe, — s kate-
rimi sem te dosedaj razžalil; —
s Tvojo milostno pomočjo Te
nočem nikdar več razžaliti. —
Za sedaj darujem Tebi samega
sebe, — vse svoje misli in želje
— in vse svoje stvari. — Stôri
z menoj in z mojo lastnino po
Svoji sveti volji; — zase za-
htevam samo Tvojo sveto ljube-
zen — in stanovitnost v spol-
njevanju Tvoje svete volje. —
Priporočam ti duše v vicah, —
zlasti one, — ki so posebno
častile Tebe v najsvetejšem Za-

kramentu in preblaženo Devico Marijo. — Priporočam Ti vse grešnike. — Slednjič združim, o preljubi Zveličar, — vsa svoja čuvstva s čuvstvi Tvojega ljubeznivega srca, — darujem združene večnemu Tvojemu Očetu — in Ga prosim v Tvojem imenu, — naj jih sprejme in usliši iz ljubezni do Tebe. — Amen.

Slavljen, ljubljen in moljen bodi najsvetejši Zakrament tolikrat, — kolikor je zvezd na nebu, — iskric v ognju, — praha v zraku, — kapljic v morju — in peska na zemlji; — hvali in časti naj se vekomaj. — Slavljen, ljubljen in moljen bodi povsodi — in vsikdar najsvetejši Zakrament tolikrat, — kolikor je rožic spomladi, — sadja poleti, — listja jeseni, — snega po zimi — in

kolikor je živih bitij v nebesih in na zemlji, — kajti vreden si tolike hvale, — Božji Jezus, — resnično pričujoč pod podobo kruha. — Amen.

Slavljen, ljubljen in moljen bodi povsodi — in vsikdar najsvetejši Zakrament toliko milijonkrat, — kolikrat se z dejanjem daruje, — z ustmi izgovarja, — s srcem poželi, — od angelov in ljudi premišlja. — Vreden si tolike hvale, — najslajši Jezus, — ki nas hraniš s Svojim presvetim Mesom in Krvjo. —

Amen.

Slavljen, ljubljen in moljen bodi povsodi — in vsikdar najsvetejši Zakrament s tako gorčnostjo, — kakršno more vzбудiti vsemogočni Bog na vse načine, — povsodi, vsikdar in

vekomaj. — Vreden si vse časti,
 — ljubezni in veličanstva, — o
 Jezus, pričujoč v tem presvetem
 Zakramenu kot Bog in človek.
 — Amen.

O ljubi Jezus! Ti si tukaj
 pričujoč v zakramenu svetega
 Rešnjega Telesa. — Molim Te
 kot svojega Boga in Gospoda
 — in se Ti prav posebno za-
 hvaljujem za vso ljubezen, — ki
 si jo skazoval otrokom, — zlasti
 pa za veliko milost, ker hočeš
 kmalu priti v moje srce. — Toda,
 ljubi Jezus, jaz imam še polno
 pregreh; iz srca obžalujem zlasti,
 da sem tolikrat razžalil Tebe,
 največjo in preljubeznjivo do-
 broto, z . . . (tukaj imenuj napako,
 zoper katero se bojuješ, ali pa poglavito
 napako). — Čednosti imam pa tako
 malo in Te ne morem razveseliti.
 — Kdo mi bo pomagal, da bom

čist, pobožen in dober otrok? — Le Ti, o Jezus, mi moreš pomagati. — Zato Te ponižno prosim: Pridi mi na pomoč s svojo milostjo, — da bom napredoval v čednosti . . . (tukaj imenuj čednost, za katero se prizadevaš) in naredi mi srce tako, — da boš pri svetem obhajilu z veseljem k meni prišel. — Trdno obljudim, — da se bom varoval pregrah — in si prizadeval odvaditi se vseh napačnosti, zlasti . . . (tukaj zopet imenuj napako, zoper katero se bojuješ ali pa poglavito napako) in biti pobožen in dober otrok. — Blagoslovi me, ljubi Jezus, — kakor si blagosavljal otroke, — ko si bival še na zemlji.

Ko tako klečiš pred oltarjem in misliš edino le na Jezusa, bi Ga gotovo rad že (kakor Marija „Angeljska“) sprejel v svoje srce. Ker pa sedaj tega še

ne moreš, zato se duhovno obhajaj
in reci:

O moj Jezus! trdno in živo
verujem, — da si pričujoč v
zakramantu presvetega Rešnjega
Telesa; prav tisti Jezus si tukaj,
— ki si bil kot dete v jaslicah,
— ki si umrl za nas na križu,
— in si sedaj v časti in slavi v
nebesih — . . . . Ponižno Te
častim in molim; — želim Te
tako počastiti in moliti, kakor
Te časté in molijo najbolj po-
božni ljudje, — kakor angeli in
svetniki, — kakor Marija, Tvoja
ljuba Mati. — Srčno Te želim
sprejeti — . . . . Bridko obža-
lujem vse grehe, — s katerimi
sem razžalil Tebe — svojega
ljubeznivega, dobrega Boga in
Zveličarja. — Želim, da bi bil
tako čist, — kot Tvoja ljuba
Mati Marija, — da bi Te vredno

sprejel. — Tudi trdno sklenem,
— da Te ne bom nikdar več
vedoma in prostovoljno razžalil.
— . . . Ker Te pa sedaj res-
nično v svetem zakramantu —
v podobi kruha ne morem spre-
jeti, — prosim Te prav ponižno
in srčno: — Pridi v duhu k meni,
— ostani pri meni — in pripravi
moje srce tako, — da boš pri
sv. obhajilu prišel z veseljem k
meni. — Prosim Te: — pridi
iz ljubezni svojega svetega Srca,
— s katero si postavil ta zakra-
ment — in zavoljo zasluženja
vseh svetnikov, — ki so Te naj-
bolj vredno sprejemali. —

(Zivo si sedaj predstavi, da klečiš pri
obhajilni mizici in da ti mašnik dajo sveto
Rešnje Telo; tedaj reci prav pobožno:)

Jezus, Tebi živim, — Jezus,
Tebi umrjem, — Jezus, Tvoj
sem živ in mrtev.

Ko si odmolil duhovno obhajilo,
počasti Mater božjo. Ona je pripravila
Jezuščku posteljico v jašlicah; prosi
jo, da ti pomaga v tvojem srcu pri-
praviti za dan prvega svetega obhajila
Zveličarju prijetno prebivališče. Zato se
jej izroči z molitvico:

O moja Gospa, — o moja
Mati, — tebi se vsega darujem,
— in da se ti vdanega skažem,
— ti danes posvetim svoje oči,
— svoja ušesa, — svoja usta,
— svoje srce, — sebe popol-
noma vsega. — Ker sem tedaj
tvoj, — o dobra Mati, — varuj
me, — brani me, — kakor svojo
last in posestvo.

Ceščena Marija . . . .

Ko greš iz klopi ali od kraja, kjer
si molil, poklekni z desnim kolenom
in reci: Češčen in zahvaljen bodi
vsak čas presveti in božji za-
krament. Po obiskovanju pojdi mirno

domov in se vadi v čednosti, za katero si prosil božje pomoči.

Ko bi bil ti živel v onem času, ko je Zveličar hodil po judovski deželi, učil in čudeže delal, bi bil tudi ti rad k njemu hodil, poslušal njegove nauke in ga prosil milosti. Ravno isti Jezus je v svetem zakramantu. Ko ga boš obiskal, čutil boš, kaj ti govori na srce. Greh in napake se ti bodo jele studiti, hrepenel boš srce odičiti z lepimi čednostmi in boš prejemal božji blagoslov.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000510727

489

Tisk R. Šeber násl.